

ЕНЕРГЕТИК ЖИТОМИРЩИНИ

№5 (39), грудень 2012 року

**Шановні колеги!
Дорогі наші
славні ветерани!
Щиро вітаю Вас
із нашим
професійним святом –**

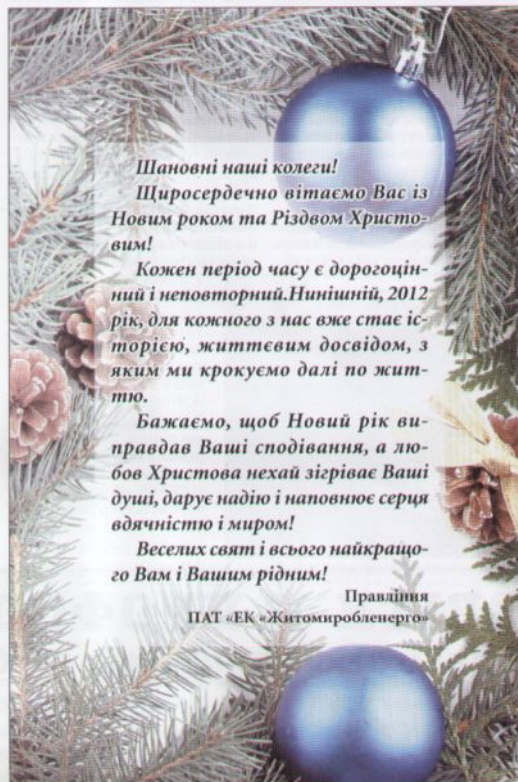
**Днем
енергетика!**

Ця професія вимагає дисципліни та постійної уваги, витримки та мужності, злагодженої командної роботи і високої відповідальності. Ми, енергетики, завжди готові до будь-яких погодних сюрпризів, і кожен з нас вносить свій вклад у спільну справу – оберігання енергетичної безпеки держави. Роботу нашого колективу відчують у кожній домівці й на кожному підприємстві Житомирської області. Важко перебільшити важливість такої професії як енергетик. Дякую Вам за сумлінну працю і за відданість обраній професії.

Цього грудневого святкового дня бажаю Вам усім міцного здоров'я, натхнення і спокою, а родинам Вашим зичу миру, злагоди та гармонії. Зі святом!

Голова Правління ПАТ ЕК «Житомиробленерго»
Депутат Житомирської обласної ради

Анатолій Левицький

**Шановні наші колеги!
Щирі вітаємо Вас із
Новим роком та Різдвом Христовим!**

**Кожен період часу є дорожчим
і неповторним. Нинішній, 2012
рік, для кожного з нас вже стає іс-
торією, життєвим досвідом, з
яким ми крокуємо далі по жит-
тю.**

**Бажаємо, щоб Новий рік ви-
правдав Ваші сподівання, а лю-
бов Христова нехай зігріває Ваші
душі, дарує надію і наповнює серця
вдячністю і миром!**

**Веселих свят і всього найкращо-
го Вам і Вашим рідним!**

Правління
ПАТ «ЕК «Житомиробленерго»

ЗАПЛАНОВАНЕ – УСПІШНО ВИКОНАНЕ!

Напередодні свого профе-
сійного свята – Дня енергетика,
колектив ПАТ «ЕК «Житомир-
обленерго» виконав всі виробни-
чі завдання 2012 року у повному
обсязі, а чимало показників ви-
конаних робіт по реконструк-
ції, технічному переоснащенню
та ремонту електричних мереж
напругою 0,4–110 кВ переви-
конано. Один лише показник із
ремонтно-технічного обслугову-
вання електричних мереж на-
пругою 0,4–110 кВ демонструє
освоєння 31 млн. 835 тисяч гри-
вень при річному плановому за-
вданні 24 млн. 190 тисяч гривень
і засвідчує виконання на 132%.
Станом на 1 грудня 2012 року
перевиконано річні завдання із
капітального ремонту повітря-
них ліній 0,4–10 кВ (виконання
101% річного обсягу). При цьому
вдвічі перевиконано завдання по
заміні проводу на ПЛ 0,4–10 кВ, а
завдання по заміні ізоляторів на
ПЛ 0,4–10 кВ виконано на 274%.
Повністю виконані та переви-
конані завдання із капітального
ремонту силових трансформаторів
6–10/0,4 кВ (105%), вимикачів
6–10 кВ (101%), відновлення
пошкоджених кабельних ліній

0,4–10 кВ (107%). Виконано річні
завдання по ремонту ПЛ 35–110
кВ, при цьому замість заміни
29 опор, замінено 44 опори. За
одинадцять місяців 2012 року
виконано капітальний ремонт
на всіх 28-ми підстанціях 35–110
кВ та трьох силових трансформаторів
35–110 кВ. Так само до-
сягнуті перевиконання обсягів
впровадження вакуумних та
елегзових вимикачів (146%), об-
межувачів перенапруги 10–110
кВ (223%) та пристроїв РЗ, ПА
(146%). Підрозділи ПАТ «ЕК
«Житомиробленерго» виконали
надзвичайно важливі завдання
із розчищення трас ПЛ 0,4–10 кВ
(розчищено 2 тисячі 583 км при
завданні 1 тис. 790 км), а також
трас ПЛ 35–110 кВ (розчищено
226 км при річному завданні
155,1 км).

Серед найважливіших
об'єктів з реконструкції, техніч-
ного переоснащення та ремонту
електричних мереж у 2012 році
провадилася реконструкція ПЛ-
110 кВ «Житомир – Коростишів».
Водночас на ПС 110/35/10
кВ «Коростишів» проведено
реконструкцію ВРП – 110 кВ із
установкою шести елегзових

бачових вимикачів 110 кВ. Про-
тягом року замінено п'ять мас-
ляних вимикачів ММО-110 на
підстанціях 110 кВ «Черняхів» та
«ЗМК», один МКП-110 та шість
ТС-110 на ПС-110 кВ «Бердичів»,
два ВД-110 та КЗ-110, Т-1 і Т-2
на ПС-110 кВ «АЗЧ» на елегзові
вимикачі 110 кВ. У 2012 році
проведено заміну 53 масляних
вимикачів 10 кВ на вакуумні ви-
микачі з комплектом захисту на
ПС 35–110 кВ, а також установ-
лено п'ять ШОТ-01 на ПС-110
кВ «АЗЧ», «Західна», «Олевська»,
«Білокорівці», «Садки».

У нинішньому році колектив
ПАТ «ЕК «Житомиробленерго»
наполегливо і системно працював
із усіма категоріями споживачів,
поліпшуючи умови для сплати за
спожиті послуги, а також запро-
вадивши практику обслуговува-
вання клієнтів кампаній у режимі
«єдиного вікна». Найповнішим і
найпереконливішим прикладом
у налагодженні плідної співпраці
та уважного ставлення до спо-
живачів стало відкриття у Жито-
мирі «Сервісного центру», який
відкрито у вересні 2012 року по
вулиці Перемоги. Переваги та
зручності покращеного обслугову-

вання вже встигли оцінити багато
мешканців Житомира та примісь-
кого Житомирського району.

Умови та критерії готовності
всіх підрозділів ПАТ «ЕК «Жи-
томиробленерго» до роботи в
умовах осінньо-зимового періоду
2012/2013 року упродовж вересня
2012 року перевіряла Державна
інспекція енергетичного нагля-
ду, а висловлені нею зауваження
було усунуто протягом наступ-
ного місяця. Паралельно із комі-

сіїю Держінспекції з енергона-
гляду над готовністю підрозділів
компанії «Житомиробленерго»
до роботи взяв участь працівник
комісії, сформована із фахівців
ПАТ «ЕК «Житомиробленерго».
У підсумку, як завжди вчасно, на-
передодні перших зимових на-
ступів, 14 листопада 2012 року
ПАТ «ЕК «Житомиробленерго»
отримала паспорт готовності до
роботи в осінньо-зимовий період
2012/2013 року.

ДЕБЮТ ПОЗНАЧЕНИЙ П'ЄДЕСТАЛОМ

У жовтні 2012 року бригада з обслуговування розподільчих мереж 10-0,4кВ Житомирського РЕМ мала честь представляти колектив ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» на Всеукраїнських змаганнях бригад мережевих ділянок з обслуговування електромереж 10-0,4 кВ.

Колективи дванадцяти енергопостачальних компаній України прибули до Дніпропетровська, а основним місцем змагальної програми став зразково – показовий полігон Павлоградського РЕМ. Житомир'яни були дебютантами подібних змагань, а тому із самого початку уважно ознайомилися із усіма пунктами програми, яка включала аж сім етапів. Чому саме до Дніпропетровська поїхала бригада Житомирського РЕМ?

Такі рішення приймалися на основі вивчення результатів виступів бригад усіх підрозділів ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» упродовж останніх років. Виявилось, що найстабільніших результатів досягали саме житомир'яни, хоча вони якраз належали до найкращих змагань поступилися бригаді із Черво-

ноармійського РЕМ у ході проведення фінальних змагань на День майстра-2012. До того ж, напередодні змагань у Дніпропетровську була відома їх програма, яка вимагала від команд – учасників поєднання молодості, фізичної витримки і професіоналізму. На думку більшості фахівців служб та дирекцій ПАТ «ЕК «Житомиробленерго», таким критеріям найбільше відповідає саме бригада електромонтерів Житомирського РЕМ.

Пізнніше виявилось, що вибір виявився вдалим і колектив житомир'ян виступав гідно, продемонструвавши гарну фізичну підготовку, відмінне знання правил із охорони праці, а також навичок надання першої медичної допомоги. До того ж, найціннішим виявився той досвід, який здобула чи не наймолодша з поміж усіх учасників змагань команда ПАТ «ЕК «Житомиробленерго».

Утім, досвід від проведених у Дніпропетровську змагань повчальний не лише для членів бригади Житомирського РЕМ, але й для багатьох фахівців технічної дирекції, дирекції з охорони праці, а також для всіх підрозділів ПАТ «ЕК «Житомиробленерго». Всеукраїнська першість бригад мережевих ділянок з обслуговуван-

ня розподільчих мереж 10-0,4кВ проходила за програмою із семи етапів. Деякі з них добре відомі і неодноразово апробовані всіма бригадами усіх районів електромереж компанії «Житомиробленерго» під час організації подібних змагань, які завершуються літнім фіналом за традиційною програмою проведення Дня майстра.

Однак деякі пункти та етапи змагань всеукраїнського рівня для житомир'ян, які були новачками та дебютантами, були в новинку. Принаймні, змагального досвіду у деяких вираховували члени бригади, що представляла ПАТ «ЕК «Житомиробленерго», не мали. Так, житомир'яни знали зміст програми змагань заздалегідь. Упродовж двох тижнів вони проводили додаткові заняття та інтенсивні тренування напередодні поїздки до Дніпропетровська. Але досвід, як кажуть, не було, а тому третє підсумкове місце житомир'ян стало найбільшою несподіванкою змагань, оскільки старожили та фаворити першості мали неабиякі підстави вибороти хоча б одне із місць на п'єдесталі пошани. Після господарів – дніпропетровців, після винятково підготовленої і прекрасно технічно оснащеної команди із «Харківобленерго» третє сходинка першості, здобута житомир'янами, важить куди більше, ніж просто «бронзове»

місце всеукраїнського масштабу. Суддівська колегія та організатори змагань, а також представники більшості команд – суперників нашої бригади мало не в один голос стверджували, що хлопці із Житомира абсолютно повноправно, достойно та чесно здобули третє підсумкове місце та отримали один із трьох кубків. Заступник директора Житомирського РЕМ з питань охорони праці Валерій Желтухін, який доклав значних зусиль для підготовки своїх підлеглих для участі у змаганнях бригад дванадцяти енергопостачальних компаній України, і який був присутнім на всіх етапах змагань у Павлограді, каже, що бригада Житомирського РЕМ стала не просто відкритим першості, а здолала найкращі симпатії численого загалу вболівальників із числа фахівців галузевого міністерства, і навіть

персоналу місцевого Павлоградського РЕМ, де й розгорілися основні змагальні прилади. Можливо й тому житомир'яни приходили на допомогу, коли у них не все виходило, або чогось із передбаченого змаганнями обладнання не вистачало. До речі, участь у подібних першостях, додає досвіду не лише членам бригади електромонтерів на чолі із майстром, але й стане неоціненним уроком для тих, хто готував команду до змагань, для членів суддівської колегії із числа працівників ПАТ «ЕК «Житомиробленерго», які також багато чого побили нового і, зрозуміло, повчального.

А що ж переможці? Бригада у складі майстра Артема Чеботарьова, електромонтерів Олега Пакенаса, Володимира Піхощокого та Валерія Мельника нічого визначного із свого, здобутого на Дніпропетровщині успіху, не робить. Хлопці щоправда мало не в один голос кажуть, що виступом та підсумковим результатом задоволені, але ще більше задоволені тим, чого навчилися, що побили такого, над чим варто додатково попрацювати. Найбільше враження у членів бригади із Житомирського РЕМ залишилися все ж таки від спілкування із колегами з усіх куточків України. Звісно, щоб там не говорили, але наші хлопці горді ще й тим, що у багатьох областях України це раз переконалися, що енергетики із Житомирщини – просто достойні професіонали.

Віктор Радчук

ЗВІТИ У ПРОФСПІЛКАХ: гідний захист, належна турбота, масштабні завдання

23 листопада 2012 року у актовому залі головного офісу ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» пройшла звітно – виборна конференція профспілкової організації колективу енергопостачальної компанії «Житомиробленерго». Про підсумки роботи профкому ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» доповідав його голова Михайло Невержичий.

– Михайле Михайловичу, п'ять років на посту голови профспілки – доволі тривалий час, особливо для того аби вдатися до висновків, порівнянь чи узагальнень. Про що йшла мова під час недавньої звітної – виборної конференції?

– Можу лише зауважити, що для мене ніяких профспілкових звітно-виборних конференцій стала третьою. А мій звіт про підсумки роботи профкому за час з 2007 по 2012 рік став другим у моїй біографії голови профспілкової організації. Можу з упевненістю сказати, що звітувати було про що, та й показники розвитку компанії за останні п'ять років можна легко та промовисто показати за допомогою статистичного матеріалу. Хоча до статистики, як правило, вдаються бюрократи, але і без неї не обійтися у ситуації, коли треба підсумувати такий тривалий, аж п'ятирічний відрізок часу.

– Що ж, якщо так, тоді – хоча б найголовніші цифри, показники, які найоб'єктивнішим чином говорять про роботу профспілки ПАТ «ЕК «Житомиробленерго».

– По-перше, наша профспілка сьогодні є найбільшим профспілковим колективом на Житомирщині, куди входять 32 цехові профспілкові організації, які у своєму складі нараховують 3710 членів профспілки. По-друге, маю зауважити, що у період між проведеннями профспілкових

зборів чи конференцій основну роботу проводить профспілковий комітет, обраний у складі 11 осіб. Профком, до речі, має ще й обрану серед його членів Президію – орган для вирішення найоперативніших, іноді – нагальних питань з життя профспілкової організації. До складу Президії входять всім членам профкому. На засіданнях профкому та його президії вирішувалися питання про надання матеріальної допомоги членам профспілки, оздоровлення працівників компанії, розглядалися подання про звільнення та цілий ряд інших поточних справ із життя профспілкової організації. Зауважу, що ми працюємо в умовах тісної співпраці з усіма категоріями профспілкового активу, який навчаємо, проводячи семінари з питань організації профспілкової роботи та вивчення змін та новин у законодавстві України.

– Михайле Михайловичу, традиційними «профспілковими» галузями називають культурно-масову та спортивно – масову роботу...

– Я про це скажу обов'язково і нам є про що говорити та звітуватися, однак найголовнішим завданням профспілки є питання соціально-економічного життя, захист права на працю. Відомо, що основним аспектом у такій роботі є дотримання норм колективного договору щодо своєчасного отримання заробітної плати та всіх доплат, а також надання матеріальної допомоги членам профспілки, які кінце її потребують. Сьогодні середня заробітна

плата у колективі ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» становить 4 тис. 100 гривень і виплачується вона вчасно і сповна. Якщо проаналізувати ситуацію з наданням матеріальної допомоги, а вона надається найпершим чином для потреб лікування, придбання медикаментів чи на проведення складних операцій, поховання близьких родичів, то за п'ять років обсяги такої допомоги склали 724 тисячі 656 гривень. Тут же, коли зашла мова про лікування та проблеми із здоров'ям, маємо сказати про ще один напрям нашої профспілкової роботи

– Очевидно про оздоровлення членів профспілки?

– Так, оздоровленню ми й надалі приділяємо максимум уваги. Окрім путівок за рахунок соцістраху, ми оздоровлюємо членів нашої профспілки на обох базах відпочинку, що знаходяться у містах Залізний Порт та Очаків. За звітний період з 2007 до 2012 року на базі відпочинку 4140 працівників ПАТ «ЕК «Житомиробленерго». У Скадовську, на базі спортивно-оздоровчого табору «Чемпіон», щороку оздоровлювалися діти членів профспілки. Наприклад, за п'ять попередніх років у «Чемпіоні» побували 460 дітей працівників компанії.

– Ну і тепер – про спортивно – масову роботу, якій профспілковий комітет приділяє не меншу увагу. Аж чого варті лише щорічні робітничі Спартакіади...

– Так, наші Спартакіади стали традиційними, вони набули вибіркової популярності і неабияким

чином стимулюють працівників, як до занять спортом, так і до здорового способу життя. До того ж, Правління компанії приділяє спорту багато уваги, постійно вдосконалюючи та розвиваючи можливість спортивної бази. Аж ми сьогодні маємо у своєму розпорядженні два спортивних комплекси: у Коростені та Житомирі. Причому, спортивно-комплекс «Енергія», який рік тому відкрився у 3-му Селецькому провулку, сьогодні належить до числа найкращих спортивних споруд обласного центру. Тут, знову ж таки, займаються не лише члени нашої профспілки, але й їх діти. Та й здобутки спортсменів ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» упродовж останніх років помітно зросли. Наша футбольна команда «Енергія» сьогодні впевнено входить до еліти житомирського міні-футболу, а на першості команд енергопостачальних компаній України житомир'яни вже закріпили за собою звання фаворитів. Наші спортсмени стабільно входять до складу збірних команд Житомирщини, які представляють нашу область на всеукраїнському рівні.

– Так, а як із відпочинком, мистецьким дозвіллям?

– І тут маємо свої традиції, які постійно вдосконалюємо та розвиваємо. Є дані, такі як День енергетика, 8 Березня, День Перемоги, коли у всіх підрозділах компанії проводяться концерти, урочисті збори, вшанування ветеранів. Наші профспілкові лідери сприяють організації туристичних поїздок у різні куточки України (Почаївська Лавра, Львів,

Умань, Вінниця). На час роботи наших баз відпочинку профспілка допомагає забезпечити відпочивальникам нормальний побут, а також умови для дозвілля. Вважаю, що у цьому напрямі ми працюємо плідно, реагуючи на всі зауваження та побажання працівників компанії.

– Михайле Михайловичу, 23 листопада Вам знову довірено очолити профспілкову організацію. Досвіду та знань, як бувало профспілковому працівникові, Вам не позичати, але ж, все ж таки, що ви сказали делегатам профспілкової конференції вже наостанок її проведення?

– Звісно, я подякував за виявлену довіру, а тепер, користуючись тим, що з'явився на сторінках газети, хочу запевнити, що докладу всіх зусиль, набутого досвіду для того, щоб профспілка ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» працювала ще дієвіше, залишаючись вірним і надійним захисником інтересів кожного працівника. Користуючись нагодою, напередодні нашого професійного свята хочу привітати багатотисячний колектив компанії із Днем енергетика, а також – з новорічно – різдвяними святами. Бажаю здоров'я, успіхів у роботі. Нехай нам щастить!

Матеріал підготував В. Радчук

Людина виняткової надійності, порядності, професіоналізму. Людина – обов'язку!

Один із розділів рукописного варіанту спогадів ветерана житомирської енергетики Олександра Ліфера «Сторінки з історії перших електротехнічних служб в сільських електричних мережах Житомирщини» вміщує цікаву і багатозначну фразу, яку варто відтворити повністю і, як кажуть, мовою оригіналу. О.М. Ліфер пише: «У закладенні хоту відмітити, що енергетик Житомирської області крім міст Житомира, Бердичева, Коростені і Новоград-Волинського, в основному створили будинок керівники Житомирського обласного підприємства сільських електричних мереж – Топачевський П.М., Глобенко В.Х., Катрук М.Д. та, інші покійні, керівники м.п.д. Житомирської мехколонії №6 Морозенко Д.С. та Мороз М.М.» Про одіоза і вище названих керівників ЖОПСЕ, Миколу Дмитровича Катрука, ми окремо розповімо у наступному випуску «Енергетика Житомирщини». Скоро минимате десять років, як ветеран остаточно вирішив піти на заслужений відпочинок, маючи у своєму життєвому доробку майже 44 роки трудового стажу. І всь, наскрізь «енергетична» біографія Миколи Дмитровича Катрука, повністю пов'язана із Житомирщиною.

А народився Микола Катрук 22 грудня 1936 року у селі Велика Кісниця Ямпільського району, що на півдні Вінниччини. Рано втратив батька, який загинув ще до початку Великої Вітчизняної – на полях фінської війни. Мати із двома дітьми вивезла на собі все тягар війни та повоєнного голоду. Мати Микола дуже прагнув і дуже любив ходити до школи, у яку його вперше привели у шестирічному віці. Хоч як було важко жити й вчитися в тодішніх умовах хлопцеві-напівсироті, він не полишав надії на продовження навчання вже після завершення школи. Здобувати спеціальність енергетика подався до сусідньої Молдавської РСР, до міста Сороки, де вступив до технікуму механізації та електрифікації сільського господарства. Після завершення навчання був призначений до Збройних Сил СРСР і прохав службу на території Румунії, де на той час відбувалися відступки і впливи антирадянського повстання у сусідній Угорщині. У кінці 1958 року Миколу Катрука демобілізували, а вже з 16 лютого 1959 року молодий технік – електрик працює у Вінницькій міжобласній конторі «Сільенерго», один із відділів якої обслуговував територію Любарського та Дзержинського районів Житомирщини. Службові обов'язки Миколи Дмитровича передбачали надання організаційно-технічної допомоги місцевим радгоспам та колгоспам у процесі електрифікації їх господарств та населених пунктів обох, вище згаданих районів. Жив у Любарі майже два роки, де й знайшов дружину Марію, де й створив сім'ю. У 1961 році Миколу Катрука перенесли на роботу до Житомира, де на той час вже працювало обласне енергетичне експлуатаційне управління сільського господарства. Із 1963 року Микола Катрук розпочинає шлях будівельника-енергетика: спочатку його призначають інженером із технічного нагляду за капітальним будівництвом, а ще за п'ять місяців М.Д. Катрук стає директором дирекції по спорудженню підстанцій та ліній електропередач. Сьогодні важко віднайти посаду, аналогічну тій, яку на той час займав Микола Дмитрович Катрук. У штаті інших енергокомпаній директор по спорудженню підстанцій та ліній електромереж наче й не передбачений, бо ж сьогодні і підстанції, а тим паче, ліній електромереж, будується не так багато як тоді, на початку 60-х років минулого століття. Тоді Микола Дмитрович керував будівництвом павільйонів не десятків, а сотень об'єктів одночасно. Про час приходу на Житомирщину «енергетиків» він згадує, як про час тотального дефіциту, коли не вистачало будівельних матеріалів та комплектуючих частин. «Головним нашим постачальником було Міненерго СРСР, отож комплектація матеріалів та обладнання йшла із Москви», – згадує Микола

Катрук. Але надіялася не лише на міністерства, але й більшою мірою – на себе. Вище керівництво лише називало варіанти, місця та шляхи вирішення проблеми, а конкретним її вирішенням займалися на місцях. Чого лише варті проєкти підготовки дерев'яних електроопор, які мали пройти процес обов'язкової обробки у розчині. Микола Дмитрович згадує про перші роки свого директорства на спорудженні підстанцій та електростанцій. «То був визначний час. Сьогодні не все можна пояснити за нинішніми мірками та підходами. Можливо, не всі, хто чує наші нинішні розповіді, зможуть зрозуміти наші відчуття, наше завзяття і нашу легендарну працездатність. Так, ми працювали по сім діл на тиждень і по 15 годин на добу. Ваксо потрапували сумарний час, який мав особисто доведеться провести у відраджених. Інші мене запитують, чи не можу я поразувати, скільки кілометрів довелось мені прогнати внаслідок чого навіть проїхати територією Житомирщини. Скажу відверто, що не зможу відповісти такої, мабуть, цікавої статистики, але могу стверджувати – половину Житомирщини об'їхав і проїхав», – каже М.Д. Катрук. Звісно, найважливішими моментами у тодішній роботі енергетиків були дії підключення збудованих об'єктів. І знову ж таки, Микола Дмитрович, намагається віднайти тих, хто докладав особливих зусиль для будівництва сотень підстанцій та тисяч кілометрів ліній електромереж. «Всі наші досягнення та перемоги були б неможливими без житомирської мехколонії №6, що знаходилася у підпорядкуванні тресту «Київськелектромережабуд», – згадує Микола Дмитрович. «Так, ми не тільки належали до різних відділів, але у роботі у будівельних кооптатах, ми але у роботі у будівельних кооптатах, ми жили дружною сім'єю будівельників, енергетиків, механіків, інженерів та водіїв. Мені доводилося багати у роботі і мехколонії із Київщини, Вінниччини, до нас, на допомогу, приїздили і білоруси та прибалти, однак Житомирська мехколонія №6 мей до сьогодні здається неперевершеною організацією, яка має легендарні здобутки перед жителами нашої області», – додає ветеран.

Утім, завдання суцільної електрифікації Житомирщини, і особливо її сільських регіонів, були виконані у наміченні терміни. На початку 70-х років енергоуправління перетворилося у обласне підприємство сільських електричних мереж, а Микола Дмитрович Катрук був призначений на посаду начальника відділу капітального будівництва. Роботи знову вистачало, адже у 70-ті роки енергетика робила нові кроки на шляху вдосконалення та забезпечення надійності енергопостачання. Почалися модернізація, а будівництво підстанцій та електромереж мало забезпечувати стабільне зростання промислового потенціалу та бурхливий розвиток агропромислового комплексу. До цього процесу Микола Дмитрович був причетним чи не найбільше від усіх своїх колег. Він і надалі у відраджених, він закопаний підготовкою до підключення, до закінчення нових об'єктів. У 1978 році отримує нове призначення, знову ж таки, очолює відділ капітального будівництва Західного підприємства електричних мереж. Микола Дмитрович згадує й про те, які надзвичайні завдання виконували енергетики у часі ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС. Знову ж таки, доводилося згадувати про теми будівництва середини 60-х років, адже мова йшла про будівництво енергооб'єктів навколо нових сіл, куди переїздили мешканці забруднених радіацією районів. При всій своїй виробничій зайнятості, попри виняткову звантаженість відрадженими, величезним обсягом всілякої проєктної документації, Микола Катрук завжди був у курсі громадського життя, був винятково відповідальним професійним активістом. Його колегі знають Миколу Дмитровича як феноменально обдаровану людину. Хороший спортсмен, людина з прекрасним почуттям гумору, залюбки брав до рук гітару, любив співати. Звісно, роботи не доводилося у години відпочинку, яких Микола Ка-

трик мав небагато. Але той час, коли він був із сім'єю, його обидві дочки, Людмила та Валентина, згадували як хвилини щастя, затишку і теплоти. «У нашої родини день 22 грудня є особливим датою, адже у цей день наш батько святкує подвійне свято – свій день народження та День енергетики. Зрозуміло, це свято всієї нашої родини, – говорить молодша донька нашого ветерана Валентина, – бо життя нашої сім'ї вважали важко уявити поза енергетикою».

Так, вони жили роботою. Сьогодні покоління Миколи Дмитровича Катрука вже на заслуженому відпочинку. Відпочивати ветеранові доводиться і на лікарняному ліжку, бо даються зважати ті гігантські навантаження, які випали на його долю. Він музично переносить хворобу, він подумки і сьогодні там, у минулому, яке прагнув зробити кращим та дооснащеним. Можна з певністю сказати, що все у його житті вийшло якнайкраще. Той запас міцності, який постійно демонструє у своїй роботі нинішній енергопостачальний компанія «Житомиробленерго», значною мірою досягнутий і працює таких людей, як Микола Дмитрович Катрук – «плодина виняткової надійності, порядності та професіоналізму». Ці слова коліс сказав про свого друга та колегу вже згадуваний нами Олександр Ліфер. До цього важко додати щось нове та особливе. Цим сказано все.

В.Радчук

В енергетику Василь Федорович Скалозуб прийшов у 1978 році, тоді, коли дехто із нинішніх, вже навіть бувалих працівників компаній, тільки що народився. Сам В. Ф. Скалозуб народився та виріс у селі Високому Черняхівського району, а тому, коли завершення навчання у Житомирському технікумі механічної обробки деревини, то на роботу подався до рідного району. У 1978 році стає майстром Черняхівського РЕМ, де проходив свої перші «енергетичні університети». Чотири роки загартували молодого Василя Скалозуба так, що, коли у 1982 році він разом із сім'єю переїздить до Житомира, то потрапляє на «підвищення» – знову отримує посаду майстра, але вже у службі повітряних ліній Західного підприємства електричних мереж.

З того часу службовий сходиночок у Василя Федоровича наче й небагато було – став старшим майстром, а сьогодні, вже тривалий час, обіймає посаду заступника начальника служби повітряних ліній ПАТ «ЕК «Житомиробленерго». Ціле тридцятиліття у службі повітряних ліній – це неабиякий досвід, адже Василю Федоровичу довелося обслуговувати лінії електропередач най-

«ЧАС ШВИДКО ЛЕТИТЬ І ТИ ВЖЕ ВЕТЕРАН»

Зовні, при першій зустрічі, його важко назвати ветераном. Кремезної постави чоловік із щирою та доброю посмішкою здається добряче здивувався, коли дізнався, що журналіст газети хоче поговорити з ним, як із ветераном енергетики, ветераном підприємства, на якому він попрацював вже 34 роки.

різноманітніших потужностей. Це сьогодні він і його колеги та підлеглі обслуговують повітряні лінії 35–110кВ, а ще до 1997 року вони опікувалися куди потужнішими ПЛ 330–750 кВ. Звісно, доводилося працювати й під високою напругою, доводилося ремонтувати, обслуговувати і навіть будувати. Василь Федорович каже, що свій трудовий шлях розпочинав наче й недавно, що час буквально летить, а не тече, чи пливе, але змінилося із 1978 року в енергетиці дуже багато.

Згадує, як розпочинав розчищення верхів'я дерев вздовж трас повітряних ліній за допомогою сокири та пили. Про бензопили чи кушорів не було тоді й мови, але завдання виконувалися не гірше, ніж сьогодні. Уже тоді, коли перейшов на роботу до Західного підприємства електричних мереж, довелося суттєво розширити свою енергетичну «географію», бо обслуговувати повітряні лінії доводилося у багатьох районах Житомирщини, а іноді й зачіпати територію сусідів – працювати на Хмельниччині, Рівнинці, Київщині та Вінничині. Василь Федорович говорить, що досвід та навички у майстра та електромонтера приходять не лише з часом, а з величю та кількістю пройденого, відновленого та відремонтованого.

Колеги Василя Скалозуба відзначають його визначні здібності та вміння організувати роботу своїх підлеглих так, щоб за найменший відрізок часу обійти максимальну протяжність ділянки тієї чи іншої повітряної лінії.

Багато хто знає про знаменитий журнал – блокнот, який Василь Федорович Скалозуб завіз багато років тому, але й досі сьогодні він служить для багатьох працівників служби повітряних ліній у якості своєрідного енциклопедичного довідника. Аби відомості із журналу – довідника були найповнішими та правильними, Василю Федоровичу самому доводилося бути і «чіпати рукавом» не сотні, а тисячі електроопор. Багато із них він та його колеги не лише обслуговують чи ремонтують, але й замінюють на нові. Особливо інтенсивним періодом таких оновлень цілих повітряних ліній були часи, коли довелось швидко, протягом двох – трьох років, старі дерев'яні опори міняти на більш міцніші – залізобетонні.

Будівельні навички стають у пригоді працівникам служби повітряних ліній і під час наступів стихії, буревії та ожеледей, які призводять не лише до поривів та обривів ліній електромереж, але й до руйнування та падіння електроопор. Під час подібних аварій бригади служби повітряних ліній ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» не поступаються за навичками будівельників та монтажників спеціалізованим енергобудівельним організаціям. Чого варті кількісні наступні ожеледі у ряді північних районів Житомирщини, коли відновлювати доводилося сотні електроопор та десятки кілометрів повітряних ліній. Василь Федорович із своїми майстрами та електромонтерами відміряли не

одні десятки кілометрів так званого Овруцько – Слов'янського крижів, де зимові прилихи виявлялися найбільш руйнівними.

Утім, складнощі у працівників служби повітряних ліній виникають не лише звичку, і не лише на півночі Житомирщини. Іноді доводиться ремонтувати повітряні лінії, прокладені через болота. Тоді доводиться облаштовувати ще й під'їзди шляхи та невеличкі острови для того, щоб нову електроопору можна було встановити міцно і надійно. У відповідь на наше запитання про складнощі, які можуть виникнути під час виконання робіт із обслуговування повітряних ліній 35–110кВ, Василь Федорович каже, що складнощі та нестандартні ситуації є неодмінними атрибутами у працівників його служби. «Але хочу підкреслити, – продовжує ветеран, – що працюють у нас бували і досвідчені енергетики. Не пам'ятаю таких ситуацій, коли мої хлопці не змогли самостійно чи нечасно виконати поставлене завдання».

Обличчя здавалося б незворушного Василя Скалозуба наче розквітає, коли він розповідає про визначних, на його думку, майстрів, електромонтерів та водіїв. Василь Федорович очевидно жвавіше, називаючи прізвища, розповідаючи про історії, пригоди та ситуації, у які персоналу служби повітряних ліній доводилося потрапляти та з честю виходити. Розповідає про легендарного електромонтера та майстра Володимира Миколайовича Герасимчука, про Григо-

рія Івановича Шапрана, Дмитра Федоровича Папченка. Називає прізвища найавторитетніших електромонтерів Ігоря Віталійовича Мостовича та Ярослава Федоровича Сіроватського. Звісно ж, не забуває і про відвідувачів: Валентина Петровича Науменка та Михайла Семеновича Гузля.

Коли ми вже розговорилися, коли спогади поринули у далечині тридцятирічної давності, Василь Федорович наче й зненацька, але виразно й чітко згадав колишнього свого колегу із Черняхівського РЕМ. «Знаєте, я згадував бригадира Черняхівського РЕМ Павла Омеляновича Горгуля. Він був по – своєму унікальним працівником. Ніколи не обговорював того, що йому доручали, не запитував, не консультувався, а йшов і виконував. Причому так умовно, вправно, і за будь – яких умов, що ніяких зауважень та запитань ні у кого не виникало. Оце – енергетик і професіонал».

Майже година зустрічі пройшла швидко й непомітно. Василь Федорович здебільшого розповідав не про себе, а про людей, з якими працював, яких поважав, з якими ходив довгими шляхами, обслуговуючи, ремонтуючи, будуючи. Після таких зустрічей влучити вневеності за роботу повітряних ліній електромереж лише додається. І, мабуть, таки, неспадково.

Віктор Єрофеев

ЕНЕРГЕТИК ЖИТОМИРЩИНИ 3

ДВНАДЦЯТИЙ ТУРНІР У ДВНАДЦЯТОМУ РОЦІ: ПОСМІХНІСЯ ФОРТУНА?

Коли святковий номер нашої газети побачить світ, команда «Енергія», яка представляла колектив ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» на XII турнірі із футболу серед аматорських команд енергопостачальних компаній України, якраз повертатиметься додому. Про деталі виступу житомир'ян у Дніпропетровську, ми розповімо детальніше у наступному виході нашої газети. Відомо, що житомирська «Енергія» потрапила у достатньо сильну підгрупу, де разом із нашими земляками виступатимуть спортсмени «Херсонобленерго», «Луганськобленерго», «Одесаобленерго», але головними фаворитами підгрупи вважаються господарі турніру – дніпропетровці. Хоча неадаремно кажуть, що м'яч у футболі круглий, отож прогнозувати та гадати, хто і як виступить на престижному турнірі, ми просто не будемо.

На фото: команда «Енергія» (Житомир) перед виїздом на турнір до Дніпропетровська

Нашим читачам не зайве було б дізнатися про те, яким чином і як саме наша команда готувалася до відповідальних змагань, запланованих до проведення 12-16 грудня 2012 року. Головним тренувальним інструментом для «Енергії» стала участь команди у відкритій першості міста Житомира, де команда виступає у най-

сильнішій групі. Можна сміливо зауважити, що рівень першості Житомира доволі високий, адже у більшості команд, які ведуть боротьбу за чемпіонський титул, є гравці, що мають досвід виступів у командах майстрів. Тим паче, що сьогодні команди на зразок колишнього «Континенту» у Житомирі просто нема-

Тому футболісти, які не поїхали на заробітки до інших міст України, залишилися у Житомирі, граючи у чемпіонаті міста. Так що «Енергія» має прекрасну можливість готуватися до виступів на всеукраїнському рівні вдома, у Житомирі. Не так давно команда ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» провела тренувальний матч із футболістами компанії «Чернівціобленерго». Про ту гру, у якій житомир'яни взяли гору над суперниками із мінімальним рахунком 3:2, ми розповідали і зазначали, що для успішного виступу у Дніпропетровську «Енергія» мала додавати у злагодженості дій та організації гри.

Своєрідним підсумком підготовчого періоду для кандидатів на поїзку до Дніпропетровська став листопадовий турнір серед підрозділів ПАТ «ЕК «Житомиробленерго». Про нього ми розповіли у нинішньому виході газети, але до суті технічних і статистичних результатів змагань, що проходили у Жи-

томирі, варто додати: більшість гравців, які входять до складу «Енергії», знаходяться у гарній спортивній формі. Кращий гравець і найвлучніший бомбардир попередньої першості холдингу «ВС Енерджі інтертейнмент Україна» Володимир Бондарчук із Коростеня і сьогодні має чудову спортивну форму, про що засвідчують забиті ним м'ячі у фінальному матчі між Коростенським та Житомирським РЕМ. На кого ще зробить ставку тренер «Енергії» Ю. І. Стрихарчук, покажуть стартові склади «Енергії» вже під час виступів команди у Дніпропетровську. Команда поїхала на 12-й турнір енергопостачальних компаній України у наївотимальнішому складі, отож будемо сподіватися на успіх.

Віктор Торецько

P.S. Номер вже був готовий до друку, коли із Дніпропетровська надійшла переможна новина: житомирська «Енергія» у чемпіонаті України серед 12-ти енергопостачальних компаній посіла друге, призове місце. Наші хлопці вже привезли до Житомира «срібний» Кубок першості, а також відповідну грамоту за здобуту другу сходинку чемпіонату. Чудовий подарунок колективу компанії напередодні нашого професійного свята.

ЧУДОВИЙ ФУТБОЛ, ПРЕКРАСНІ ГОЛИ І НАЙКРАЩІ ВРАЖЕННЯ

21 листопада 2012 року зал спорткомплексу «Енергія» приймав учасників фіналу змагань із футболу серед команд підрозділів ПАТ «ЕК «Житомиробленерго». До шести команд із числа підрозділів та служб компанії «Житомиробленерго» долучилися футболісти команди «Промінь», яка сформована із працівників Житомирських магістральних мереж. Аби потрапити до фінальної частини змагань, команди провели два зональних відбіркових турніри, які й виявили суперників для фіналу. Одразу зауважимо, що всі поєдинки фінальної стадії змагань із футболу проходили у цікавій, іноді запеклій і безкомпромісній боротьбі. На майданчику спорткомплексу «Енергія» вийшли практично всі переможці робітничих Спартакіад, які щороку проводяться серед команд підрозділів ПАТ «ЕК «Житомиробленерго». До числа беззаперечних фаворитів долучилися нові колективи, які

швидко та впевнено набираються досвіду і з кожним стартом демонструють дедалі кращі результати. Доламо, що лише одна команда, яка представляла колектив Новоград-Волинського РЕМ, помітно поступалася суперникам за досвідом та майстерністю. А тому найбільша увага багатьох уболівальників, які підтримували своїх колег, або просто насолоджувалися справді видовищною грою, була прикута до поєдинків за участі шести команд. У жодному із поєдинків передбачити остаточний результат було неможливо. Спортсмени романівського РЕМ у цьогорічному турнірі нагадували лише біду тіні тієї команди, яка завжди ставила собі лише одну мету – перемагати. Романівські спортсмени, як і раніше, намагалися боротися на рівних із своїми суперниками, однак брак досвідчених виконавців відчувався у всіх зустрічах за участі команди на турнірі 21 листопада. Спершу романівці поступилися команді «Промінь», яка помітно прогресує в останні роки, а у нинішньому чемпіонаті Житомира цей колектив виступає вже у вищій лізі. І тепер «Промінь» грає дуже завзято, зібрано і вперто. Хлопці із Житомирських магістральних електромереж наче й не мали авторитетних, знаних на Житомирщині футболістів, однак нікому поступитися не збиралися. Тим паче, що група підтримки із уболівальників команди житомирських МЕМ

того дня була очевидно найактивнішою. А якщо за грою своїх підопічних спостерігав ще й директор, то як можна зіграти погано? Так воно й вийшло – «Промінь» виступив достатньо вдало, посівши підсумкове третє місце. Щоправда, гра за III-IV місце видалася напруженою. Ні колектив команди дирекції служби безпеки ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» поступитися не хотіли. До того ж, «Промінь» у вирішальних матчах втратив свого найкращого нападника, якому під час гри із командою Управління компанії «Житомиробленерго» було показано «червону» картку. Це означало дискваліфікацію – вилучення, яке й далося звязки у майбутніх поєдинках «Променя». Тим не менше, «Промінь» у матчі за третє – четверте місце змагань зумів забити на один м'яч більше, ніж його суперники і у підсумку переміг 4:3.

А вирішальною стала гра між головними фаворитами турніру – командою Коростенського РЕМ та футболістами Житомирського РЕМ. Обидва колективи мають у своєму складі досвідчених футзальних «грандів», хоча перевага якраз у цьому компоненті у команди із Коростеня була очевиднішою. До того ж, у складі колективу Коростенського РЕМ грали два найкращих нападники

турніру – Володимир Витовський та Володимир Бондарчук. Якщо у першому таймі житомир'яни трималися на рівних із футболістами коростенської команди, які зуміли вразити ворота житомир'ян лише один раз, то у другому таймі команда Житомирського РЕМ відверто «розклеїлась». Перевага суперників над житомир'янами потроху, але впевнено збільшувалася і вже за три хвилини до завершення матчу рахунок був 4:0 на користь більш досвідчених футболістів із Коростеня. Але до фінального свистка залишалися лічені секунди, коли Володимир Витовський встановив остаточну і розгромну рапку у фінальному матчі, який завершився черговою перемогою футболістів Коростенського РЕМ. Три м'ячі під час фінального поєдинку забив Володимир Бондарчук, а два – Володимир Витовський.

Віктор Єрофєєв

Вітаємо наших грудневих іменинників та ювілярів:

Леоніда Васильовича Строкатука – головного інженера Бердичівського РЕМ

Валентину Вікторівну Лебідь – головного бухгалтера Чуднівського РЕМ

Адрія Петровича Ігача – заступника головного інженера Бердичівського РЕМ

Миколу Дмитровича Мормуля – начальника служби ізоляції та захисту від перенапруг

Сергія Миколайовича Антонока – начальника служби охорони праці
Миколу Юрійовича Білоцького – заступника головного інженера Коростенського РЕМ

Валерія Петровича Нестерука – головного інженера Малинського РЕМ

Віталія Вікторовича Дем'янюка – директора з питань охорони праці
Олега Володимировича Потемського – заступника начальника служби РЗА

Олега Петровича Кулибаба – заступника директора Ружинського РЕМ

Бажаємо чудового настрою, нових здобутків у житті, гарного самопочуття, щастя і довголіття. Нехай передсвяткова новорічна – різдвяна пора додасть вашому святу лише позитивних емоцій, нехай вітання, які надійдуть на вашу адресу, обов'язково збудуться. Удачі вам, шановні іменинники!

Правління,
профспілковий комітет
ПАТ «ЕК «Житомиробленерго»

4 ЕНЕРГЕТИК
ЖИТОМИРЩИНИ
«ЕНЕРГЕТИК ЖИТОМИРЩИНИ» – інформаційне видання
ПАТ «Енергопостачальна компанія «Житомиробленерго»

Керівник проекту: А. А. Гуцало,
начальник ІКЦПАТ «ЕК «Житомиробленерго».

Редактор: В. С. Радчук.

Редакція не веде листування з читачами. Позиція автора не завжди поділяється редакцією. За якість друку несе відповідальність друкарня.

Адреса редакції: 10014, м. Житомир, вул. Перемоги, 10.
Тел.: 40-21-28 (ІКЦ ПАТ «ЕК «Житомиробленерго»).

Віддруковано: ФОП Котвицький В.Б.,
вул. Винищя, 23, тел.: (0412) 48-22-18.

Наклад: 1000 примірників.

Свідоцтво про реєстрацію ЖТ № 2/343, видане 01.06.2006 р.